ANY I / ABRIL 1984

Nº 1

PORTAL OBERT

¡¡DESPEGAMOS!!

S U M A R I O

EDITORIAL

SEMINARI CONCILIAR
BARCELONA

RECTORAT

4 d'Abril del 1984.

UNA NOVA REVISTA

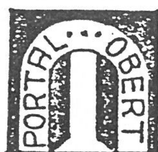
S'ha fet present entre nosaltres un nou instrument de comunicació, una revista que vol ser obra de tots i romandre sempre a l'abast de tots. Benvinguda sigui! I que per molts anys la puguem mantenir amb l'esforç, la constància i la il.lusió que l'han fet néixer.

La nova revista ha vingut sense fer soroll entre els darrers freds de l'hivern i els primers brots de la primavera. A l'inici se'n parlava a mitja veu, es comentava la iniciativa entre pocs i amb una certa reserva es sospesaven els pros i contras de l'afer. Ara, de sobte, la tenim entre nosaltres tot just acabada de néixer com el botó que apareix en la branca o la poncella que s'obre pas amb força i amb desig irreprimible d'esclatar sota la llum i l'escalf d'un nou sol. La naixença de la nova revista és doncs un signe de vitalitat i de comunió entre nosaltres.

Ull, però. Que la criatura és molt tendra i, a més, ha volgut néixer pobra i modesta. Cal que la tractem amb molta consideració i ens l'estimem així: humil, senzilla i neta de cor, sense perdre mai de vista l'amor i l'esperança amb les quals ha estat feta. Les seves primeres edicions són les més delicades. Ja creixerà i s'enfortirà si Déu vol. Amb tot, ens agradarà veure-la sempre fidel als principis que l'han posada en el nostre món al servei d'una comunicació sempre nova, respectuosa i esperançada entre nosaltres.

Tenim doncs, una nova revista que vol partir d'una profunda comunió entre nosaltres, molt més ençà del que podem arribar a entendre i ser capaços d'expressar, i que vol arribar a estimar amicalment fins la diferència més petita. La meva enhorabona a tots i que per molts anys la puguem veure créixer.

Ramon Prat

Litúrgia—

SOBRE USOS Y COSTUMBRES

Vengo a referirme a los usos y costumbres adquiridos por la piedad de cada uno, expresados en gestos y articulaciones de todo tipo, desde la entrada hasta la salida de una jornada litúrgica.

Sólo hago referencia a uno de los actos del día, de otra manera puede resultar largo y monótono.

Rito de entrada.

Genuflexiones y reverencias de todas clases: piadosas, difusas, con aire monástico, discretas, de rutina, incluso las de los indiferentes, las de aquellos que entran como Pedro por su casa.

Después de todo esto, cada uno en su sitio. Mientras tanto una espera, acompasada con diálogos, vocerios y reflexiones místico profundas, da paso a la solemne decisión de empezar el rezo.

Lectores.

Aunque sin ministerios ordenados, tenemos personal dotado para esta labor. Voces enérgicas, capaces de resucitar a un muerto. Místicas, que inspiran un profundo respeto por la palabra que escuchamos, y alguna próxima a confundirse con una revelación de ultratumba. Las restantes del "comuni", aptas para leer cualquier lectura histórica del Antiguo Testamento

Homilias

Se pueden notar tres estilos bien diferenciados, que en buena pastoral de conjunto son capaces de una formación integral para futuros predicadores.

Las homilias son de este talante. Exégesis desencarnada con repetición progresiva del texto; en pocas ocasiones remite a una experiencia compartida por la comunidad. En ocasiones son palabras moldeadas con las propias manos, como el artísta que se recrea en su obra, adoctrinan y abren camino en un espeso bosque de dudas. Sin embargo otras bien preparadas, a conciencia, alentadoras de un verdadero espíritu cristiano, próximas

a tocar el misterio profundo del hombre. Algunos las creen puro pesimismo.

En este capítulo no hace falta comentar que muchas ventanas cierran sus ventanales.

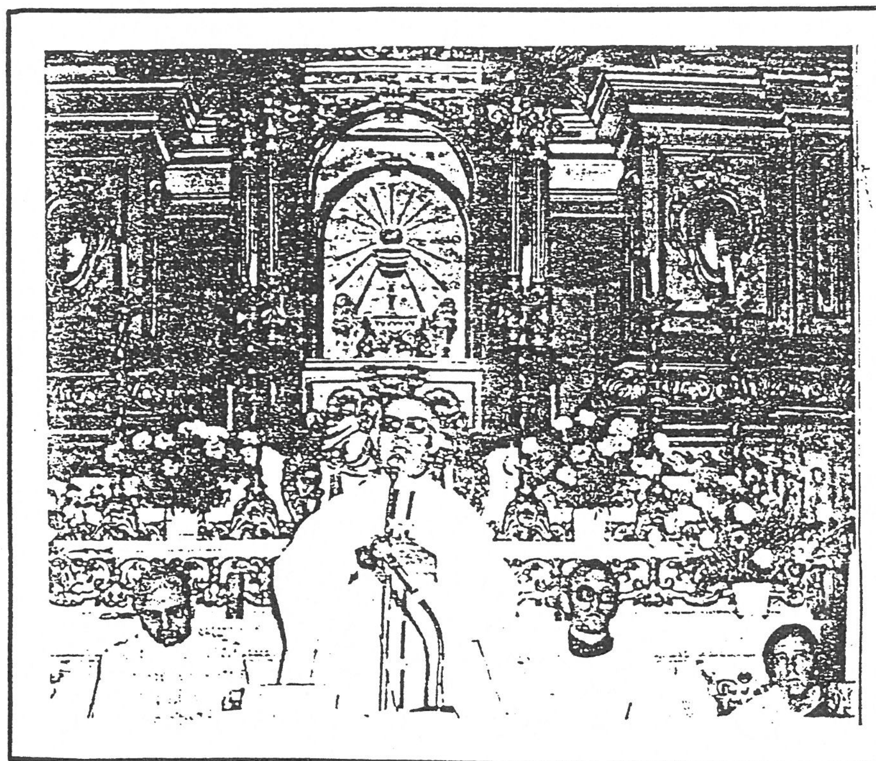
Cantos

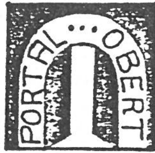
Todo este conjunto está amenizado con melodiosos cantos que con aciertos y desatinos vamos realizando. Antes de la comunión el "Agnus Dei" en gregoriano, envuelve algunos restros en un silencio protestante

Rito de conclusión

Tras la bendición apostólica, un colapso de circulación; entr rodillas en tierra, transporde de libros a su lugar y otros menesteres.

MANUEL GOMEZ

EL NOSTRE TEMA

REFLEXIÓ CRITICA ENTORN EL MÈTODE DE LA REVISIÓ DE VIDA

1.-VEURE.

Consideració prèvia:
Importància de fer-ho en un grup concret.
1. Des d'on es parteix.
2. Des d'on es reflexiona.
3. Des de quina "lectura" es fa.

Opció antropològica: L'home no roman radicalment tancat (corromput).
1. L'home està obert (és "estimable" perquè Déu el pugui estimar), està cridat, orientat vers la comunió trinitària (HOME IMATGE DE DEU).
2. L'home es fa (PROCES LLIURE EN MARXA NO ACABAT) en i des de l'acció, però no "s'esgota" en l'acció. Pot "contemplar" aquesta acció.(dimensió contemplativa de l'home: capaç de "veure" la realitat des la contemplació amb una mirada nova per a transformar-la i canviar la seva actitud i estil d'acostar-se i dialogar amb la realitat.

Opció de mètode: El present té sentit entre una memòria i un projecte. Des del projecte es llegeix el present que llegim en la memòria. Des de la memòria es llegeix el present-en-funció-del projecte.

VEURE PROPIAMENT DIT:

1.-ANALISI DE L'ACCIÓ, del FET.
a) Veure la seva relació amb el món, la història, les persones.
b) Veure el protagonisme de l'home (a partir i des d'ell).
c) Veure les "persones" que intervenen. El "protagonista" se sent interrelacionat (xarxa de relacions).
d) Context sòcio-cultural de la "xarxa de relacions".
e) "Història" (versió) del fet, de l'acció (ampliar el present)
f) Veure les persones que també els hi passa, o bé fets o situacions que s'hi assemblen.

2.-CONSEQÜÈNCIES del FET o ACCIÓ. (Conseqüències que afecten al projecte (des del present).
a) Reacció personal.
b) Reacció de les "altres persones".
c) Conseqüències que té (present-futur) o ha tingut (present-passat), en la meva vida, en la vida dels altres, en el medi o el lloc on s'està inserit.
d) Conseqüències cara: al món, a les persones, a la història.

3.-CAUSES. Causes que provenen de la memòria llegida des del p
sent i del projecte-en-el-present.

a)Origen (Què hi ha al darrera).
b)Per què va passar o ha pasat?
c)Per què he o vaig reaccionar d'aquesta manera?
d)Per què el "altres" van reaccionar o han reaccionat d'aques manera?
e)Per què AFECTA al món, a la història, a les persones?
f)FACTORS que hi incideixen:
  1.factors personals (psicològics, afectius, opció fonamen actitud/manera de ser...)
  2.factors ambientals (família, "altres", barri, estudi, t ball, fàbrica, IB, el "lloc"....)
  3.factors estructurals (sistema capitalista, divisió del ball, política-partit, AA VV, eco mia, la classe social...)
  4.factors culturals (mentalitat de les persones que inter nen, la informació, la TV, l'educaci la tradició, el costum, el tarannà..

2.-JUTJAR.-

.Consideració prèvia:L'home és lliure però limitat (relatiu
.Opció prèvia:L'home no és neutre ni neutral.

1.-VALORACIÓ, CRITERIS, OBJECTIUS.

!-Pregunta ètica: Val la pena allò que s'ha fet? (DES DE LA PROPIA CONSCIENCIA). DISCERNIMENT DES DE L'EXPERIÈNCIA.

a)-Estem d'acord amb el tipus de persona i societat que apare en aquest fet?
b)-Quins aspectes negatius denunciem i volem superar?
c)-Quins aspectes positius (personals i col.lectius) hi desc brim?
d)-Quina valoració o anàlisi fan davant aquest fet "altres pe sones" o grups organitzats o col.lectius que hom coneix? què pensen aixií (FONAMENTACIÓ).
e)Quins valors hem de treballar i desenvolupar a partir del fet?

(QUÈ HAIG DE FER -Opció Fonamental- Exigència global i radical)

JERARQUIA DE VALORS-DISCERNIMENT...Cal decidir-se(què haig de fe

.la llei
.la ciència (mèdica, psicològica, sociològica)
.els partits
.el magisteri
.els teòlegs
.els moralistes/la moral
.els sants
.la reflexió i acció ètica
.la comunitat creient

2.-PROFUNDITZACIÓ DES DE LA FE/DE L'EVANGELI

Opció prèvia: l'home com a oient lliure obert a la Paraula que es manifesta en el món, la història i en les persones.

Anant-hi, hi trobem Déu al bell mig i a dins(no al marge o a la vorera)

LLIGAM RELACIO VIDA-FE-VIDA.-La motivació d'una acció pot ser diferent però la diferència "rau" en el fet de ser cristià-en-comunitat.

a)-Quina és l'actitud de Jesús davant algun fet o acció semblant?

b)-LECTURA DEL TEXT o textos (Jesús com a centre).

Adhesió personal a Jesús: em defineix, ací "rau" l'especificitat.
ANUNCI DEL MISSATGE.

c)-Descobrim en el "NOSTRE FET" o acció analitzada algun dels valors que Jesús vivia i anunciava? (JESÚS COM A PARAULA)

-Les tasques, responsabilitats que hi descobrim són comunes,"universals" per a tothom. Pel fet de ser home/dona, tots hem de fer allò que ens fa esdevenir plenament home i dona.

ACOLLIMENT DEL MISSATGE.

d)-En quins aspectes del fet REVISAT hi descobrim JESÚS-QUE-ENS-CRIDA a col.laborar en la seva acció transformadora de l'Home i del món?

.Proposta: actitud i acció transformadora.

-Projecte (des d'una mirada nova) que estira el present.

-MOMENT DEL VEURE CONTEMPLATIU-

3.-ACTUAR.-

.Constatació prèvia:La lectura des de l'evangeli provoca una mirada nova respecte a la realitat i a la relació de l'home amb el món/la història/les persones.

.Opció: A partir del veure contemplat o de la contemplació de la realitat.

.DES D'ON ACTUAR A PARTIR D'ON I AMB QUI.

-A partir,des de, amb i en comunitat (lloc teològic de l'acció/reflexió/acció).

SER TESTIMONIS DE JESUCRIST EN EL MON D'AVUI DES I EN L'ACCIO PERSONAL I ORGANITZADA.

1.-Després de tot allò que s'ha vist (VEURE) i valorat (JUTJAR), et sents cridat (interpel.lat) a canviar en alguna cosa de la teva manera de ser o fer (actituds, sentiments, idees, projectes...)?

a).possibilitat de canviar el projecte personal (capgirament)

b).canvi de la manera de ser(progressivament/no tancar-se/no renunciar a canviar)

c).canvi en l'actitud i en la manera de llegir/acostar-se/relacionar-se/amb/la realitat.

2.-Possible acció concreta en algun aspecte de la teva vida (d'acord amb 1):treball, estudi, barri, AA.VV, partit, sindicat, família,..

3.-COM A GRUP (o col.lectiu), possible/possibilitat d'una acció (IMPORTÀNCIA DE L'ACCIÓ ORGANITZADA)

==================================

PERILLS DEL MÈTODE

1.-Cal tenir present l'antropologia unitària de l'home i la dona (lligam fe i vida, vida i fe). L'home és:praxi, paraula, contem-(plació.

Per tal d'evitar els dos perills següents:

A/ La RV: es pot partir d'un accent més fort en la fe per ANAR a l vida. FE——vida (Es té molt clar el punt de partença eclesial

B/ La RV: es pot partir més de la vida, acció per ANAR a"parar" a VIDA——fe(es té molt clar l'inseriment en el medi/obrer o juv y l'encàrnació en el barri o lloc)

2.-Perills en el moment de la reflexió des de l'evangeli: radicalitzar l'opció de fe beneïnt qualsevol postura d'acció de tit/sindicat o de barri com l'única.

-Confondre l'actitud de Jesús amb l'estratègia.

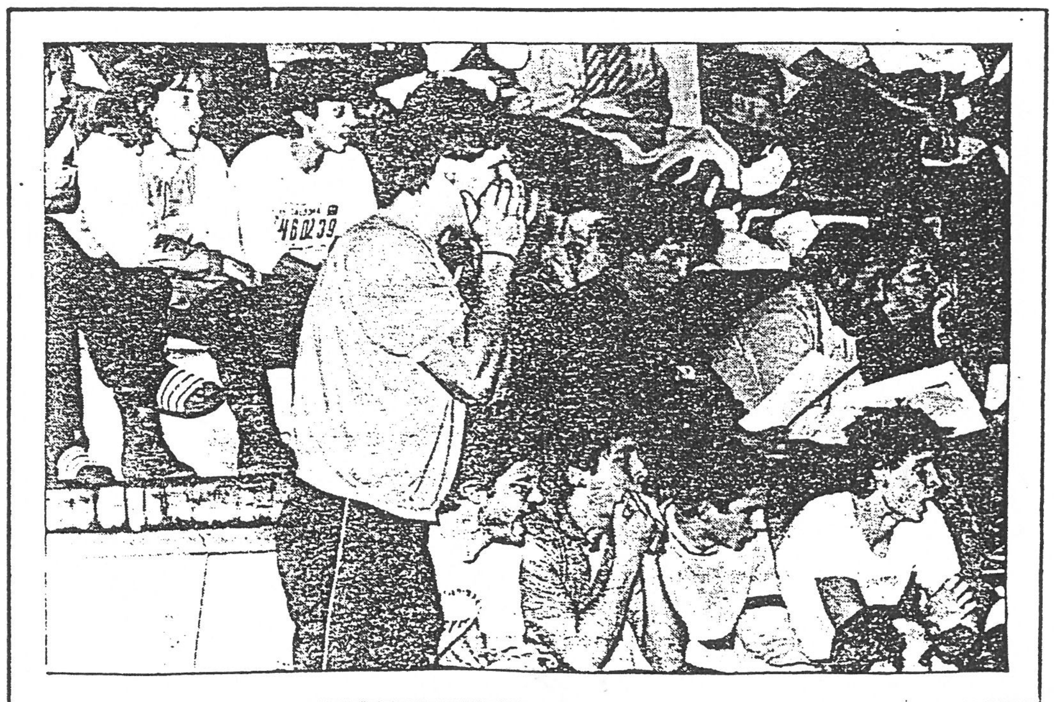
-Absolutitzar un únic projecte d'ACCIÓ o solament recolzar la co boració en un únic lloc determinat.

3.-Perills en la RV amb joves en el moment de l'aprofundiment des l'Evangeli:

- -que es plantegin només què opina el Llibre(Evangelis) o b per què fer-ne cas o quin valor té la Bíblia.
- -que el "text" sols sigui paper o patró de conducta
- -que l'actitud de Jesús de Natzaret representi la d'un "SU PERMAN".
- -que no es facin la pregunta: <u>Qui és Jesús per a mi</u>?

4.-Cal no deixar d'anar descobrint (fer sortir, brollar) la gratu tat, el DO gratuït, i les accions gratuïtes que hom fa i es fa Fer-ne experiència.Ajudar a fer l'experiència pasqual de mort/ ssurrecció: triar-se, optar. Aprendre a renunciar (mort) per a ésser (resurrecció). Anar-se definint (decidir-se progressivame des i en l'acció).

-<u>JAUME FONTBONA MISSE</u>.

QUI ÉS ...EN J.Mª CALPE?

Se inaugura esta sección con un solo deseo, el de ir descubriendo número a número, como son y que hacen nuestros seminaristas.

Nuestro deseo es que todos vayan apareciendo paulatinamente y ya que alguno debe ser el primero, hemos decidido comenzar por uno muy apreciado entre nosotros. Se trata de JOSEP MARIA CALPE, el cual no ha puesto ningún reparo al "bombardeo" de préguntas que le vamos a efectuar.

Así pues comenzamos sin mas preámbulos.

P.- Josep Maria, dime tu nombre completo.

R.- Josep Maria Calpe Melendres.

P.- ¿Dónde y cúando naciste?

R.- Nací en Barcelona el 24 de Mayo de 1961.

P.- Cuéntame como era tu vida hasta que entraste en el seminario.

R.- Estuve once años estudiando en el colegio Padre Mañanet, el COU lo hice en las Teresianas, en Ganduxer; al terminar hice un curso de Filología en la universidad y también algunos estudios particulares en el Instituto Francés. En 1980 ingresé en los Jesuitas con los que estuve dos años.

P.- ¿Qué tal fueron esos dos años con los Jesuitas? ¿Qué hacíais?

R.- Fueron dos años de noviciado en el que hacíamos una vida como la del seminario mas o menos. Teníamos por la mañana la oración de laudes y también oración personal; al medio-día la eucaristía, y vísperas propiamente dicho no teníamos. Durante el día nos daban varias horas de clases y algunas catequesis; el segundo año ya teníamos dos tardes a la semana de pastoral.

P.- ¿Qué estudios realizabais?

R.- Los propios de la congregación y alguna clase de idiomas.

P.- ¿Dónde viviais? ¿Aquí en Barcelona mismo?

R.- Sí, era aquí en Barcelona y estabamos internos. El primer año en Hostafranchs, en un piso; el segundo año fué en Vallcarca e una torre donde éramos 18 de comunidad.

P.- Después del noviciado entraste en el seminario ¿Cuándo y por q

R.- En octubre de 1982 y fué debido a que yo me adapto más al mode de sacerdote diocesano, al estilo de vida de éste. La vida de munidad comporta una serie de exigencias que yo veía muy difíc el poder cumplirlas en mí de una manera eficaz.

P.- Vamos a dejar de un lado el período Jesuítico y dime: ¿En qué rroquia desarrollas tu pastoral y en qué consiste ésta?

R.- Desde hace dos años estoy en San Isidro de Hospitalet; llevo d grupos de poscomunión, me encargo de una misa de niños y de la misa de 11 de los domingos.

P.- Dime como te diviertes, como van los estudios, etc.

R.- La verdad es que tengo poco tiempo para divertirme, ya que ent los estudios y la parroquia me queda muy poco tiempo libre; recuerdo que antes jugaba bastante al ajedrez. Por lo que respec a los estudios te diré que van muy bien, la filosofía siempre me ha costado algo más pero no me causa grandes problemas.

P.- ¿Dónde pasas tus vacaciones?

R.- Las suelo pasar con mis padres en San Carlos de la Rápita.

P.- Cuéntame algo de tu familia.

R.- Mis padres son de Tarragona ciudad y para estudiar derecho (lo dos) se vinieron a Barcelona. Una vez terminada la carrera, mi madre solo ejerció un año y lo dejó para dedicarse a las labor de casa. Mi padre sigue ejerciendo y actualmente ocupa el carg de secretario de la Cámara de Comercio. Somos cuatro hermanos, tres chicos y una chica, yo soy el mayor.

P.- ¿Cómo ven tus padres tu decisión de ser sacerdote?

R.- La ven muy bien, están muy contentos y me animan mucho. Les ha mucha ilusión que sea diocesano pues antes cuando estaba en el noviciado no me veían casi nada.

P.- Ahora pasaremos a conocerte un poquito mas profundamente.
¿Qué piensas del Convictori?

R.- Yo lo veo muy bien, para vivir es estupendo ya que encuentro mucho dinamismo debido a la juventud.

P.- ¿Qué crees que se podría hacer en la casa y que no se hace?

R.- Pienso que un poco mas de oración personal de cada uno.

P.- ¿Quién es Cristo para tí?

R.- En pocas palabras diría que es en quien he encontrado la vida.

P.- Me gustaría conocer un poco tus gustos. Dime una canción.

R.- El tema musical de la película "Carros de Fuego".

P.- Un cantante.

R.- Los Beatles.

P.- Una pelicula.

R.- "Gandhi"

P.- Un actor.

R.- Los hermanos Marx.

P.- Una actriz.

R.- Betty Davis.

P.- Tu color favorito.

R.- No tengo ninguno en especial, todos los colores me agradan.

P.- Contéstame ahora rapidamente con una palabra a las palabras que yo te voy a ir diciendo:
-AMOR.

R.- COMPRESION.

P.- PASIÓN.

R.- SUFRIMIENTO.

P.- GUERRA.

R.- PAZ.

P.- HOMBRE.

R.- CHICO

P.- CIENCIA.

R.- SABIDURIA.

P.- ATEO.

R.- CREYENTE.

P.- INFIERNO.

R.- DESTINO.

P.- CINE.

R.- ARTE.

P.- VIDA.

R.- ESPERANZA.

P.- MUERTE.

R.- TRISTEZA.

P.- ¿Qué opinas de la sotana?

R.- Pienso que es un signo que no es el mas apropiado para nuestros tiempos, pero no me opongo a él.

P.- Piensas que los seminaristas deberían llevar un distintivo, alg en que se notaran que son seminaristas?

R.- Si se hiciera a nivel del todo el seminario no lo vería mal, pero que fuera bastante discreto, quizás una crucecita en la solapa, por ejemplo.

P.- Dime un deporte que te guste.

R.- El atletismo.

P.- Un atleta o un deportista que admires.

R.- Eddy Merck

P.- Tu equipo de futbol favorito.

R.- El Barça.

P.- Un país que te gustaría conocer.

R.- Alemania, mas que nada por su tradición religiosa.

P.- El lugar mas bonito que has visitado.

R.- Viena.

P.- ¿Qué fuiste a hacer a Viena?

R.- Fuí con mis padres y me impresionó mucho la tranquilidad de esta ciudad.

P.- El momento mas triste de tu vida.

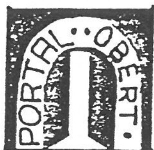
R.- Ninguno en especial, en todo caso la muerte de los familiares.

P.- El momento mas alegre.

R.- El momento en que descubrí mi vocación.

Bien, con esto queda terminada nuestra entrevista que esperamos haya sido de vuestro agrado.

– Manuel Coronado Portillo

ELS NOSTRES CURSOS : C.O.U.

LA CIÈNCIA I LA PACIÈNCIA

Decididament, el fenòmen "COU" és una de les coses que de les "curiositats del Regne Animal" es pot considerar de les més curioses.

Almenys així ho demostren les declaracions que fins ara hem anat recollint per intentar de treur'n l'entrellat tot buscant una definició a tal fenòmen.

Abans de res, cal dir que el nom científic que s'admet en els tractats de "extranyologia" és "couerus puerulus", encara que n'hi ha d'altres de científics que prefereixen la denominació de "couboy's" tot i que pel que fa al significat, és gairabé el mateix.

Però malgrat que els científics discrepin sobre la naturalesa del fet en base a les sevas investigacions, hem aconseguit de saber els resultats del seu treball. Davant la pregunta "Defineixi a poc a poc, els "couerus" amb un mot" les respostes no han estat gaire diferents-almenys en l'essencial!-. Un primer ens ha dit: "Bestioles, jugant a créixer, i que creixen entre aventures i desventures", una notable i encertada opinió. En 61.064, nou científic surgit de les ombres de l'anonimat (i del qual creiem que es farà aviat famós), ha definit el fenòmen com "niños; conjunt de nens que juguen a fer el pallasso". També a aquest li'n donem una part de raó. Un altre els defineix com "Típicos niños de internado". Un científic que firmava "Veterana", ens ha dit: "Els teòlegs. Quan parlem entre nosaltres, per referir-nos a "aquells", diem "els teòlegs" i ja ens entenem". I per últim, un altre membre de la societat científica, ho ha definit com "pitufos". S'explica argumentant que "no comment".

Encara ha estat més curiosa la intervenció sobre el tema com a fruit de les investigacions experimentals. A la pregunta: "Quina conclusió en treus, d'aquesta primera experiència -respon amb ciència i paciència- dels seminaristes "coeurus"?, també les respostes han estat distintes. "Un anònim" ens ha dit que: "Es un COU com els altres COUS amb tot el que això comporta. El ser molts té els seus avantatges; però també té el seus inconvenients, com s'està reflectint".

"Bona gent", ha respost un, molt concís. El "Veterana": "Molt divertits. Alguns no sembla que siguin concients de fer el pas que van a fer. Sembla que això d'estudiar s'ho prenen molt "seriosament", encara que de vegadas ningú no ho diria". En aquest punt els resultats dels experiments semblen no atribuir a aquest nou ser unes característiques nocives o perilloses per a la humanitat. Amb tot i això, d'opinions neutrals sí que n'hi ha, com la del professor "El Naranjito": "No sé què dir-te!. Es muy etéreo". I ens ha revelat un detall molt curiós del comportament d'aquestes bestioles: "...sempre se'ls troba dient "goita'l, goita'l!"...". Per últim, un científic molt trempat, En 61.064 citat abans, ens ha descubreix els curiosos resultats de l'estudi del comportament d'aquestes bestioles: "Bahhhh" ens ha dit. Ens sorprèn la gran qualitat científica d'aquest senyor. Li hen demanat que expliqués una mica més extensament la seva definició, i ens ha respost amablement: "es un balido de oveja menopáusica que no es "truja", ni siquiera estúpida, sino que más bien está loca".

Així doncs, podem considerar el "Couerus puerulus" com un animalet que no és pas perillós, encara que aconsellem als nostres lectors d'anar amb ull viu!.

La opinió del biòlegs, és que amb el temps arribaran a desaparèix com els diplodocus, els mamuts, o les foques prehistòriques.

Davant les circustàncies, i donat que la Creu Roja ha editat recentment "Primers auxilis en cas de Couerusouerulusitis", donem unes Recomanacions praàctiques si en trobeu algun per aquests móns de Déu:

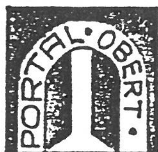
1º) Portar "la corrent" d'allò que es digui o es deixi de dir (perque corre perill l'entitat psíquica de l'afectat).

2º) No acostar-s'hi gaire (es pot acabar amb les ulleres brutes o amb un dit a l'ull).

3º)(Sobre el qual es prega que per favor es dugui estrictament a la pràctica; si no , pot tenir consequències mortals). Si l'equip contrari està en la seva totalitat format per aquesta mena de fenòmen, no hi ha més remei que deixar-los guanyar, en qualsevol joc (en aquestes circumstàncies)

-EL MASNOU

ELS NOSTRES CURSOS

l'acadèmia

Inauguro la sección que me ha sido confiada por el consejo de redacción de esta tan novedosa revista. Con gusto, os iré relatando periodicamente todas las noticias que tengan relación con nuestra querida academía, haciéndoos así partícipes de todas las aventuras y desventuras que en ella vayan aconteciendo.

El cuadro de profesores de "La Academia", encargado de administrar sus enseñanzas en dosis debidamente reguladas, está formado por:

Josefina Farrés	Francés
Manel Roig	Lengua y literatura castellana
Joaquim Meseguer	Filosofía
Jordi Carreter	Ciencias
Jaume Fontbona	Catalán
Jesús Navarro	Latín y griego
Jesús Vilar	Historia

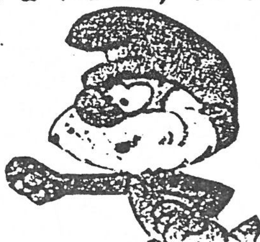
Asimismo, el alumnado que recibimos todas éstas enseñanzas lo formamos(por orden de antigüedad): Rafael Maroto, Toni Ballester, Albert Zaragoza, Manolo Coronado y Saturnino Rodríguez.

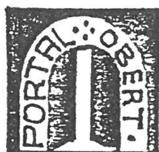
Todo el conjunto de personas que están relacionadas con "La Academia", tanto los que dan como los que recibimos, estamos trabajando con el máximo interés para culminar este curso con el mismo empeño que cuando lo empezamos.

Todos quedais invitados a observar nuestra "Aula Magna", que como ya sabeis se encuentra en el Convictorio, planta baja, pasillo largo, penúltima habitación del lado izquierdo.

Si venís a vernos, os obsequiaremos con un magnífico regalo.

Albert Zaragoza (corresponsal)

ELS NOSTRES CURSOS:

1er de Teologia

UNA JORNADA PARTICULAR

Ara ja fa quasi bé uns 200 dies que vam travessar l'entrada de la residència, i ens trobàrem amb una gran entrada que semblava una sala de ball, nosaltres com uns bens més perduts que un elefant dins d' una gàbia.

Tot seguit ens arribà una veu dient-nos !Hola! Com et dius tio?, nosaltres a mig to de veu, espantats, ens preguntavem qui es? i contestavem Joooo.... soooc... "........" , ell em deia: però què et pasa tio? que tens por?, no saps que aqui no ens hem menjat a ningú i ens digué: "això es casa vostra", llavors va afegir: - que et penses quedar tota l'estona a l'entrada?

Nosaltres com si tornessim d'un somni i sense saber que fer mig encantats a l'entrada preguntàrem mig quequejant, a on hem d'anar?, l'altre responía: Ah! sí, seguiu-me. Nosaltres, agafant les bosses i enfilant escales amunt, pujavem a les cel.les.

Un cop instal.lats, marxarem cap a la Facultat i tornem-hi una latre cop perdunts com un elefant dins una gàbia.

Com que la Facultat no és petita, desprès de trevessar la porta van indicar-nos que haviem d'anar al claustre de la dreta. Bé, amb penes i treballs vam aconseguir arribar-hi. Hi havia una munió de gent uns molt espavilats, d'altres més o menys com nosaltres esma perduts. Trobàrem però un rètol que deia " ler. Teologia ", nosaltres cap a dintre.

Una mica mes tard tres persones vingueren i es sentàren al lloc del professor. Seguidament les presentacions i explicacions del què seria el nostre benvolgut i estimat però alhora pesat ler. de Teologia, (que de logia en té molta i de Teo poca).

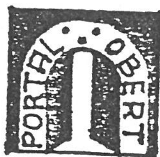
Ja hi som, ha començat la compte enrera dels dies.

A la una del migdia sonà el timbre. Ja podíem afirmar: " ha passat el primer dia de classe".

La tarda va passar ràpida i el vespre no es va fer esperar. Un cop acabades les salutacions, rebudes i presentacions començàrem cap al tard unes solemnes vespres i tot seguidament el sopar de començament de curs. Uns drets i xerrant, d'altres ben sentats i sense perdre passada (anant per feina que no es pot perdre temps), d'altres fent de relacions públiques, hi havia gran varietat de gent.

Un cop tots ben sopats arribava l'hora de fer la feina. Nosaltres com uns babaus ens oferirem a fregar els plats i al cap d'una estona vam quedar-nos més més sols que uns mussols amb tot empantanagat.

La jornada dels nouvinguts havia passat convertin-se

ELS NOSTRES CURSOS

2n DE TEOLOGIA

(Als periodistes que escriuen de tant en tant -jo sóc un d'ells-, se'ls hi pot aplicar allò de "nulla die sine linea". Encara que parlem dels nostres sentiments profunds, certament, no ens és lícita la improvisació.)

El bieni filosòfic s'acaba. Dos anys seran una base minça ("un tout petit peu de philosophie") per tal de continuar els nostres estudis; malgrat tot, haurem carregat a les nostres espatlles la pesada -però retrobada- "ovella filosòfica".

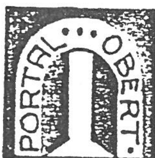
Som quatre persones. Uns nous Beatles? Els nous genets de l'Apocalipsi? Potser en serem una barreja. Quatre nois, però, amb una il.lusió que el P. Vicenç Igual situaria en "l'horitzó de l'ésser". Quatre nois que, malgrat les nostres diferències, vivim una vida "desordenada" (de fet, encara que no ho diem públicament, esperem que el nostre bisbe ens "ordeni"!).

Quant a la nostra activitat pastoral, el 50% del curs és a l'Hospitalet; l'altra meitat, al barcelonès barri de Gràcia. La nostra "tasca" (no es tracta d'un bar o del propi negoci), la nostra tasca pastoral ens ajuda a viure el nostre compromís (d'altra banda, tope "way").

Tot i que ens saludem, al matí procurem no desitjar-nos el bon dia (això podria voler insinuar quelcom relatiu a la nostra assistència a les LAUDES). Pel que fa a la nostra identitat col.lectiva som "els de 2n", això fa que tinguem el goig de ser anomenats teòlegs quan s'acosta algun recés al Convictori. Malgrat les inevitables tensions amb els components de l'equip contrari ("humanitats"), el nostre diàleg no és particularment difícil. El que més ens costa d'acceptar és l'anomenada "correcció fraterna" (més la "correcció" que la "fraterna").

No sé per què he escrit això; sense jo voler-ho els meus lectors em qualificaran com un xicot poc seriós. El que realment a tots quatre ens agradaria, fóra esdevenir testimonis vàlids del que -amb tot el que això comporta-, vol dir, avui, ser seminaristes.

P. Williams Callifer

EL CURS DE TERCER DE TEOLOGIA

Hem descobert que tenim tres companys al CONVI que -segons diuen- e fent 3r. de Teologia a la Facultat, així és que ens hem ficat dins les línies e gues per saber alguna cosa d'ells.

- Escolta, "por fa"... ens podries dir quelcom sobre la indiosincrasia del v tre curs per la revista "El Portal Obert"?

-R/ Sí home, faltaría "plus". Com ja sabeu el curs de 3r. és l'ecuador dels e tudis de la Facultat i això ens dóna la il·lusió d'haver conquerit alguna meta. A queden els cursos de 1r. i de 2n. (ja podem mirar fit a fit a en Via i saludar c dialment a Mn. Bosch, a en Pió...), però amb "confi" ens queda encara !tela mari ra!. Cal tenir en compte també, que estem en un curs molt important emmarcat pel Misteri de Déu o el Misteri del misteri que hem fet de la realitat "Déu" (oh, Dé quin misteri!) i com el vivim en la nostra vida o com diuen que el visquem o com ens fan viure'l, és a dir, la litúrgia, perquè no és el ma...

- Vale, vale tio, és que no tinc més temps,. eh? un altre dia ja en parlarem..

- Espera, però que et penses tu? Un moment que miri l'agenda...

Anem a la cambra d'un segon membre:

- Hola, què tal "compa"? Com porteu el "rollo" els de 3r. aquí a la casa?

-R/ Ehem... sí... és sapigut que al CONVI el curs més representatiu, més madu amb més pes (anava a dir EL MILLOR, però no, no vull "mosquejar" al personal) és naturalment el nostro: el de 3r. Només has de tenir en compte que estem ficats a tot arreu. On hi hagi quelcom a fer, allí estem u de nosaltres. I no poso exempl perquè la veritat és evident, és clar! Vaja, que si el CONVI és el CONVI, és per- què "ja som aquí", vull dir, que "som i serem" els de 3r. "Aquí, no es naa", i j poden plorar i fer bomb...

-Gràcies, gràcies, perdona però és que haig d'anar a fer una riuadeta i...

-Molt bé, però després pots tornar i ens prendrem unes galetes que em vaig tr bar l'altre dia abandonades...

I per últim ens hem posat les bambes footingueres i després d'esmorça hem seguit al tercer element:

- Arff, arff, bon dia "xaval"! Com et va això d'estar en 3r. i en el CONVI?

- Eh?... Ah sí, pues... "fenómeno". Nosaltres hem estat -podríem dir- que l'es perit enderrocador de qualsevol "status estable" que (bonament) han intentat fer. Fitxa't que a 1r. èrem 6 i l'element desestabilitzador de l'harmonia preestablert dels del 2n. curs. A 2n. la superioritat -jo crec que per por- ens va dividir i s parar en les dues residències, però nosaltres vam aconseguir refer les nostres tr

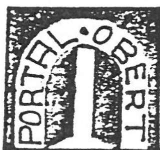
bades subversives clandestinament i al marge del "tutor-guardià". I ara estem estudiant un projecte per traslladar el CON... però atura't, que això és "Top secret", ho sento. De totes maneres et diré, perquè tinguis una magra idea, que tota decissió que ve de dalt abans ens consul...

–Ondia, perdona tio! m'he oblidat el tabac a casa. M'en torno, gràcies... Adéu

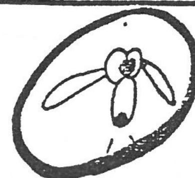
Així és com vaig aconseguir ficar- m'hi a dins, però mai més m'aventuraré a fer un treball semblant. Paraula! Encara estic amb "aspirines" i mal de cap.

El repòrter Tribulete

(–Manolo Juàrez–)

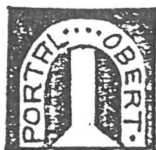

Humor

per En Rafael Maroto.

¡¡ANDAAAA...!!

por "Chech

1- Esta Cuaresma el índice de confesiones ha aumentado sustancialm se rumorea doblemente en ambientes "jerárquicos"...

A) Optimistes: "Els nois van progressant i començen a adonar-se valor profund d'aquests actes sagramentals... forma part d'u procés de conversió i creixement... (N.B.: !Molt bé, molt Bé

B) Pesimistes: "No serà, més aviat, que l'index de "transgressi ha augmentat perillosament?..." (N.B.: Calumnies, calumnies, en feu cas).

2- Rogamos encarecidamente a quien encuentre una lentilla 9 dioptr para-ver-llum, la devuelva con urgencia a su dueño. Todos corre peligro.

3- Se ruega a los jóvenes voluntarios en el régimen aliménticio (=p no engordar), bajen silenciosos a asaltar la despensa de madruga La última noche el "rugido feroz" de algún estómago estuvo a pu de producir un para cardíaco en un somnoliento compañero.

4- Rogamos a todos los inferiores tengan cuidado con algún famoso e pía de la Superioritat, ya que se sospecha, según nuestro contra pionaje, anda buscando "salmos piratas" entre los libros de litúrgi Se suplica sean retirados todos lostextos de la "Declaración de rechos del Seminarista", ante la terrible amenaza de aumentar lo retiros a cuatro por mes. !Y todos ellos guiados por nuestra mag fica, sencilla y amena "superioritat"! !!HORROR!!

5- Según noticia reciente, los muchachos de C.O.U. Juan Antonio y V lentín hallaronse expulsados de sus habitaciones al no poder ent en ellas por encontrarse cerradas. Todo ello ocurrió a altas hor de la noche. Aún no se comprenden por qué se las abrieron y les jaron ir a dormir.

6- Algún elemento subversivo se atrevió poco ha, a apagar la luz de W.C. mientras Jesús Navarro se hallaba "en momentos delicados". por si fuera poco pusiéronse a hacer el "fantasma", con ánimo de asustarle.

7- Felicitamos efusivamente a nuestros defensores Jaume González y Jaume Fontbona, ante su garrida actuación por las diferentes emisoras de ràdio de nuestra ciudad, con motivo de la campaña del día del Seminario. Y esperamos no vuelvan ha realizarles nunca se

según qué preguntas....

8- Hace poco tiempo el Convictorio se convirtió en una pequeña China al ver como se realizaba una cadena de transporte de tierra. Pero entre este panorama oriental no faltó la nota caciquil española. Pero comprendemos ahora por qué los chinos no fuman puros...

9- Recordamos a los televidentes de la serie de Santa Teresa no lleven puestos zapatos de cristal cuando visiten la residencia de al lado. Ya sabeís que con las once campanadas "to er mundo fuera!"; así evitaremos situaciones cenicientiles.

10- Felicitamos a todos los seminaristas por la reciente celebración del día del Seminario. Lamentamos profundamente que no exista el "día de los superiores2, pero tampoco les hace falta...¿NO?...

11- El señor Alberto Zaragoza estuvo apunto de morir envenenado por una sobredosis de té no ha mucho. Todavía no sabemos si pretendía tomar una taza de té, o tomar "pasta de té".

12- Por último comunicaros que ha desaparecido una caja de galletas de propiedad de Mn. Mora. En vista de que sigue el misterio en torno al hecho, sólo recordaros que "todo aquel que robe una propiedad eclesiástica quedará excomulgado" (según un Concilio de la Edad Media).

¡¡ ANDAAAA...!!

Consultori

per Madame Tururú-ll

QUÈ M'ACONSELLES TURURÚ-LL ?

Pel títol de la secció, s'endevina que es tracta d'un consultori. Consultori de tota mena de preguntes, tant serioses com fumetes, a les que respondrem, segons convingui, amb serietat o amb ironia i gràcia. Esperem la vostra col.laboració, puix sense les vostres preguntes és impossible tirar endavant aquesta secció. Per començar, us oferim la primera consulta que hem rebut:

- QUERIDA TURURULL:

EL MOTIVO DE LA PRESENTE ES UNA CONGOJA QUE ME ATORMENTA DESDE QUE ME ENTERÉ QUE LA MARIHUANA ADELGAZA LOS TOBILLOS. ¿QUÉ HAGO?.

UN AMARIHUANADO

Ben segur que ha estat el teu camell qui t'ho ha dit. Murri! T'ha vist la cara de bon xicot i se't volia treure del damunt, no fos cas! que li diguessis a la policia, i és que s'ha posat tan dur el govern!. El meu consell és que et canviïs de camell i que de cap de les maneres no vagis a cap metge, que tenen participació en la Seguretat Social i et tancarien a qualsevol sanatori.

I és que, perquè donar sentit a la vida si no n'hi ha cap de millor que la droga?. Tu tingues sempre present aquest lema: "A falta de pa, bons són els "porros"". I si algun cop et vénen ganes de deixar la droga, asseu-te i espera que se't passin.

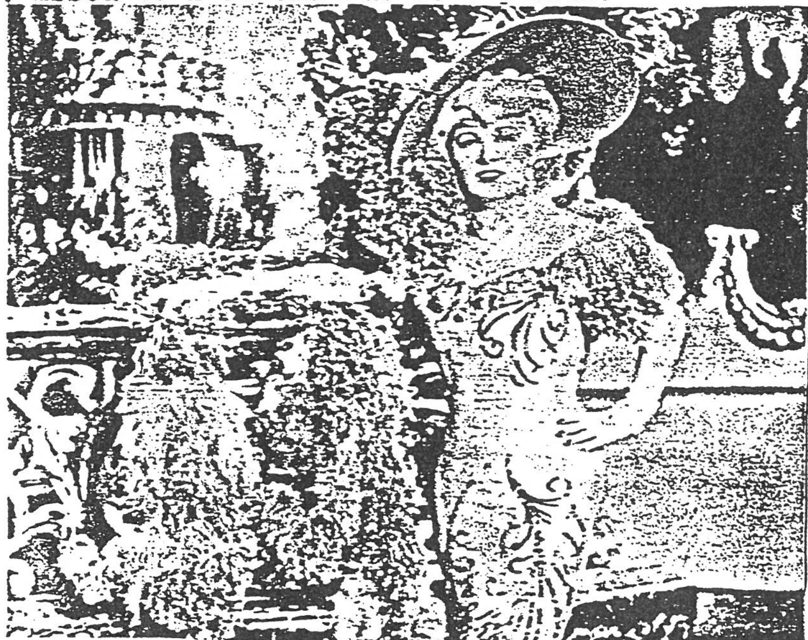
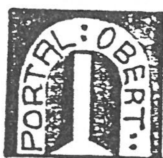

Foto retrospectiva de Madame Tururú-ll

CALAIX DE SASTRE

COL·LABORACIONS

ORIENTACIONES
Humildad

Eres HUMILDE si te enorgulleces de ser hijo de Dios, y no de otras circunstancias de posición, talentos, virtud, etc.

Si estás persuadido de que, si tienes algo bueno, es de Dios y se lo agradeces.

Si defiendes con energía los derechos de Dios y de la Iglesia.

Si moderas el apetito de honores e independencia y llevas con alegría los menosprecios y humillaciones.

Si no afectas autoridad y aceptas con tranquilidad y gratitud los mandatos, consejos y correcciones.

Si practicas el silencio, prefieres pasar inadvertido y ocupar "el último lugar".

Si no juzgas mal a nadie, interpretas bien lo que te dicen y hacen y aprecias la opinión no sólo de los mayores, sino también de los iguales e inferiores.

+++++++++++++

"Loado seas, mi Señor, por la hermana agua, la cual es muy útil, y HUMILDE, y preciosa, y casta". (Cántico del Hermano Sol -San Francisco de Asís).

Soberbia

Eres SOBERBIO si te desanimas al ver que tienes los pies de barro y eres un pobre pecador.

Si crees que te bastas y no acudes a Dios en busca de ayuda.

Si te arrogas la autoridad de juzgarlo todo y a todos.

Si te consideras superior a los demás y recurres a la maledicencia para elevarte.

Si te entristeces cuando, en vez de alabanzas, te llegan críticas y reproches.

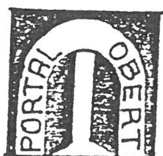
Si echas en cara que no te agradezcan un favor que has hecho.

Si callas o alabas con reserva los méritos y descubres los defectos del prójimo.

Si dices palabras altaneras o empleas un tono áspero e imperioso.

Si ambicionas cargos, no por espíritu de servicio y de justicia, sino por intereses personales.

Y... Para terminar...

Para terminar solo una cosa: el deseo de que esta primera revista os haya agradado.

Esperamos que sigais colaborando con nosotros para ir mejorando poco a poco, ya que sin vuestros artículos esto no sería posibl

También nos gustaría que nos comentarais al consejo (M. Coronado, J.M. Turull, T. Ballester, J.M. Calpe y V. Alonso) lo que os ha parecido este primer número, pues así iremos mejorando.

En sucesivos números dispondremos de una sección para que en ella nos expreseis vuestras críticas y opiniones para con la revista.

Solo deciros una última cosa, que con esta revista lo único que hemos pretendido es un acercamiento entre todos los seminaristas a través de algo que sea muy nuestro, Esperamos que "PORTAL OBERT" reuna los requisitos necesarios para que esto se produzca.

De cada número haremos cuatro ejemplares los cuales serán distribuidos: dos en la Sagrera y dos en el Convietori. Si alguno desea algún ejemplar para sí, deberá comunicárnoslo con la suficiente antelación. El precio variará según el número de hojas con que esté compuesto.

Hasta el nº 2 de "PORTAL OBERT" me despido de vosotros.

un saludo

-MANUEL CORONADO PORTILLO